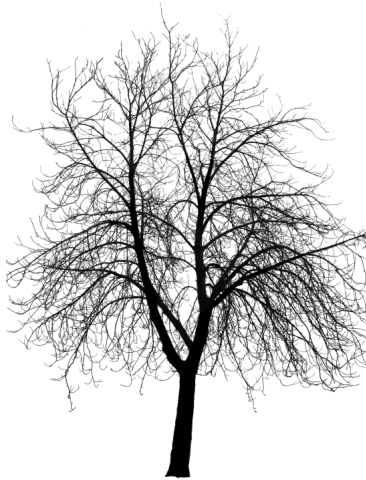

Osmanthus delavayi

Højde	1,5-3 m
Bredde	2-3m
Trækron	round dense
Bark og grene	twigs green, bark dark grey, smooth
Blad	evergreen, oval, 1-3 cm, leathery, flossy dark green
Blomster	white, in axillary and terminal bundles, 1-1.5 cm, April
Frugter	stone fruit, oval, blue black
Torne	ingen
Toksicitet	normalt ikke giftigt for mennesker, (store) kæledyr og husdyr
Jordtype	loamy soil, sandy soil, peaty soil, acid soil, calcareous soil
Krav til vækststedet	Tåler halvhærdning
vinterhårdhed	8a (-12,2 til -9,5 °C)
Vindbestandighed	good
Øvrige modstandsdygtigheder	modstandsdygtig mod vind
Faunatræ	modstandsdygtig mod vind, bitræ
Anvendelse	alléer og brede veje, trækasser, lille have, patiohaver
Oprindelse	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 1998

Osmanthus delavayi er en tæt forgrenet, stedsegrøn busk, der bliver 1,5 til 3 m høj. Kronen er lidt uregelmæssigt kugleformet til fladtrykt kugleformet. Denne uregelmæssighed giver planten en lidt skyagtig karakter. De unge kviste er grønne og meget korte og blødt behårede, den ældre bark er glat og mørkegrå. De små blade, som altid vender mod hinanden, er ovale og 1-3 cm lange. De er blanke og mørkegrønne. De mange små hvide blomster åbner sig i april. De står i tætte klaser og ligner lidt syrenens blomster (som Osmanthus er i familie med). Blomsterne har en stærk og behagelig duft og er velbesøgte af bier. Nogle gange blomstrer planterne så voldsomt, at de er helt dækket af blomster. Efter blomstringen kan der dannes små, ovale, blåsorte stenfrugter.

. Den franske missionær Jean-Marie Delavay sendte frø af Osmanthus delavayi til den berømte parisiske planteskolegartner Maurice de Vilmorin i 1890. Kun ét frø spirede, og planten, der er opkaldt efter sin opdager, blev spredt i Europa ved podning på bl.a. Ligustrum. I begyndelsen af det 20. århundrede sendte den engelske plantejæger George Forrest flere planter fra Kina til Europa.